

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

19 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii:

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Matus Liubovi, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Matus Liubovi împotriva lui Zaporojan Vasile privind înlăturarea obstacolelor și demolarea construcției,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2013,

C O N S T A T Ă :

La 04.08.2011, Matus Liubovi s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Zaporojan Vasile, prin care a solicitat demolarea gardului din beton construit pe porțiunea de pământ a reclamantei, contrar liniilor roșii indicate în Actul din 16.08.2010 și de a instala/construi în comun acord un gard decorativ transparent.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a invocat că, în conformitate cu decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 5/22-32 din 18.03.2010, i s-a atribuit în proprietate un sector de teren cu o suprafață totală de 0,0204 ha, care a fost înregistrat în Registrul cadastral cu nr.0100421184. Primind în natură liniile roșii și limitele lotului de pământ, a propus vecinului Vasile Zaporojan să construiască în comun acord un gard decorativ, care ar asigura casele particulare cu condițiile necesare de trai, conform cerințelor tehnice și estetice, însă necătfind la solicitările sale repetate, Vasile Zaporojan a ignorat propunerile. Din contra, încălcând prevederile legislației și actelor normative în vigoare, acesta samovolnic, în mod abuziv și fără acordul ei, a construit un gard din beton pe o porțiune de pământ propriu, care zilnic o incomodează, întrucât la temperaturi înalte și joase, schimbările climaterice negativ influențează asupra condițiilor de trai și sănătății membrilor familiei sale. Construcția acestui gard din beton de către Vasile Zaporojan a fost efectuată fără a dispune de drepturile legale cum ar fi de coordonare a liniilor roșii, a punctelor rețelei geodezice de stat din teren indicate în planul geometric, fapt confirmat cu nesuprapunerea hotarelor și perimetrului gardului din beton cu liniile roșii în natură. Prin această acțiune abuzivă Vasile Zaporojan a încălcat drepturile ei ocrotite de art. 13 Cod funciar și actele normative în vigoare, care prevăd că înainte de a instala/construi gardul din beton, pîrîtul a fost obligat să stabilească în natură limitele hotarului lotului de pământ transmis în folosință; să efectueze ridicări topografice de control și transmitere în natură a hotarelor propriu zise; să dispună de bornele de hotar și punctele rețelei geodezice de stat din teren, precum și de învoirea sa ca vecină.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 mai 2013, acțiunea intentată de Matus Liubovi a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

În motivarea hotărîrii instanța de fond a invocat prevederile art. 315, 316 alin. (1) și (2), 377, 389 alin. (1) și 390 alin. (1) CC, constatînd că gardul litigios a fost construit în 2006, iar de atunci pînă la momentul adresării în judecată, reclamanta nu a obiectat referitor la nerespectarea limitelor și legalitatea construcției.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Matus Liubovi a declarat apel împotriva acesteia, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărîrii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 mai 2013, cu emiterea unei noi hotărîri, prin care să fie admisă integral acțiunea înaintată.

În motivarea cererii de apel, Matus Liubovi a invocat că hotărîrea primei instanțe este neîntemeiată și emisă cu aplicarea incorectă a normelor de drept material și procesual. La fel, apelanta a invocat că vecinul său Zaporojan Vasile samovolnic, fără consimțămîntul ei, fără autorizație de construire, pe lotul de pămînt care aparține cu drept de proprietate apelantei, nerespectînd linia de hotar, a instalat un gard de beton armat cu o înălțime de 1,5 m prin care i s-a încălcat drepturile proprietarului vecin și dreptul de proprietate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2013 a fost respins apelul declarat de Matus Liubovi și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 mai 2013

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului. Totodată, a fost indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 10 decembrie 2013, Matus Liubovi a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2013 și a hotărîrii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 mai 2013, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În argumentarea recursului recurenta a invocat că instanțele nu s-au expus nici într-un fel asupra probelor prezentate de dînsa

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei. În viziunea recurentului, instanțele nu s-au expus nici într-un fel asupra probelor prezentate de dînsa.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de Matus Liubovi, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Matus Liubovi ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Matus Liubovi, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2013, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Matus Liubovi împotriva lui Zaporojan Vasile privind înlăturarea obstacolelor și demolarea construcției.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea